

Dynastie z Akkadu

- Země je smetena, celá se změnila.
V božím hněvu z[lo ...
15' Města zcela zničena byla, pahorky smeteny.
Pozemské hemžení ... rozdupal,
jak záplava ... zemi srovnal.
... zničil ...

Narám-Sínova legenda z Kúty

- Otevři schránku, pročítej stélu,
[již jsem já, Narám-Sín,] syn Šarru-kéna,
[napsal pro] budoucí dny!
... zmizel navždy,
5 ... zmizel navždy.
... sprá]vce země.
... jak plynuly [dny,]
... jak šla [léta,]
[Ištar ... změni]la své rozhodnutí.
10 ... se rozjel.

[Tádal jsem se] velkých bohů,
[Ištary, Baby,] Zababy, Annunítum,
[Nabúa, Šamaše] - hrdiny.
[Svolal jsem věštce,] příkazy jsem (jim) vydal,
15 [sedm a sedm(?) jehň]at jsem obětoval(?!),
posvátné [oltáře z rákosu zbudoval.]
[Věštcí] takto mi pravili:
" ...
... vzezření
20 ...
... tělo tvé
... bohové] velcí.
Enmerkar, k[rál ...] přísný(?) soud, jenž Šamaš [vyslovil,]
soud jeho, rozhodnutí [jeho ...] ducha jeho, duchy [...
25 ducha rodiny jeho, ducha potomka jeho, ducha vnuka jeho
Šamaš - hr[dina,]
pán (končín) horních i dolních, pán Anunnakú, pán duchů
zemřelých,

Dynastie z Akkadu

- již vodu zkalenou pít, vodu čistou nepít,
jehož moudrost, zbraň jeho, zástup ten spoutala, porazila (a)
zhubila,
na stělu nenapsal a (nápís) nezanechal, sebe
30 neostříhal (a) já jsem mu nežehnal.
- Bojovníci s tělem koroptve skalní, lidé s tváří krkavce,
bohové velcí stvořili je a
v kraji, jehož města bohové stavěli,
Tiamat odkojila je.
35 Bélet-ilí, rodička jejich, pěkné (jim) vzezření dala,
vyrostli uprostřed hor, zmužněli, silnými stali se.
Sedmero králů, druhů znamenitých (a) skvělých,
tři sta šedesát tisíc vojáků měli.
Annubanini, otec jejich, byl králem, matka jejich královna,
Melili jménem.
- 40 Nejstarší z bratří, vůdce, se jmenoval Memandach,
druhý bratr se jmenoval Midudu,
třetí bratr se jmenoval [Kuku]piš,
čtvrtý bratr se jmenoval Tartadada,
pátý bratr se jmenoval Baldachdach,
45 šestý bratr se jmenoval Achudanadich,
sedmý bratr se jmenoval Charšakidú.
K zářícím horám se rozjeli.
Voják je zadržel, oni (však) do stehů udeřili se.
První svůj vpád do města Burušchandar ved[li.]
50 Celé území města Burušchandar rozmetáno bylo.
Město Puchlú bylo rozmetáno,
město Puranšú bylo rozmetáno.
... Našchuchuchchachu ...,
... Ummán-manda, [jejichž] tábor je v Šubat-Enlil,
55 a z nitra Subartu všichni [sestoupili.]
Rozmetali mořské (země), do Gutium vpadli,
rozmetali Gutium, do Elamu vpadli,
rozmetali Elam, do nížiny doš[li.]
Zabili (lidi) u přívozů, vhodili ...,
60 [zničili] Dilmun, Magan, Meluchchu (a) vše, co je uprostřed
moře.
Sedmnáct králů s devadesáti tisíci vojáky [svými]

společně [šli] jim pomáhat.

- [Při]volal jsem vojáka (a) přikázal:
 ["Vezmi ...] jehlici ...,
 65 dotkni se (jich) ..., jehlicí (je) [bodni!]
 [Jestliže] jako nám [vytryskne krev,] lidé to jsou,
 [nevytryskne-li krev,] jsou to duchové, démoni,
 [přízra]ci, číhaři zlí, poslové Enlilovi."
 Voják přinesl takovou zprávu:
 70 "Dotkl jsem se (jich) ...,
 jehlicí jsem (je) bodl a vytryskla krev."
- Svolal jsem věštce, příkazy jsem (jim) vydal,
 [sedm a] sedm(?) jehňat jsem obětoval(?),
 posvátné oltáře z rákosu [zbudoval.]
 75 Tázal jsem se velkých bohů,
 Ištary, Baby, Zababy, Annunítum,
 Nabúa, Šamaše - hrdiny.
 Pokyn(?) velkých bohů mi (ani ve) snu nedovolil (nikam) jít.
 Takto jsem k sobě pravil, toto jsem řekl:
 80 "Kterýpak lev věštbou se zabýval,
 kterýpak vlk se vykladačky na radu tázal?
 Půjdu jak lupič podle své vůle
 a zmocním se stromu Ninurtova(?)."
- První když nadešel rok,
 85 sto dvacet tisíc vojáků jsem vyslal, z nich nikdo se nevrátil
 živý.
 Druhý když nadešel rok, devadesát tisíc vojáků jsem vyslal,
 z nich nikdo se nevrátil živý.
 Třetí když nadešel rok, šedesát tisíc sedm set vojáků jsem
 vyslal, z nich nikdo se nevrátil živý.
 Byl jsem zmaten, popleten, ..., zarmoucen, usoužen.
 Takto jsem k sobě pravil, toto jsem řekl:
 90 "Co zanechal jsem (budoucí) vládě?
 Já jsem král, jenž zemi svou nestřeží,
 a pastýř, jenž nepečuje o svůj lid.
 Jak dále si počínat mám (a) sebe ostříhat?"
 V noci zář lidem (nesnesitelná), smrt, osud zlý, hladomor,

Dynastie z Akkadu

95 strašlivý třpyt, hrůza, peněz ztráta, hlad,
[nouz]e, nespavost (a) všechno možné [na] ně se sneslo.
Nahoře ve [městě] se potopa rozlila,
na [polích(?)] dole potopa je.

100 Ea, pán [pramenů, ústa svá otevřel a] praví
bohům, [druhům] svým, řka:
Bohové velcí, [co jste to učinili,
vy jste mi pravili ...
a způsobit ..."

105 [Když nadešel] novoroční svátek čtvrtého [roku,]
s modlitbou vroucí k Eovi ... (a) [velkým] bohům
[jsem] čistou oběť novoroční [přines,]
zamyslel se nad znameními posvátnými,
svolal jsem věštce, příkazy [jsem (jim) vydal,
sedm a sedm(?) jehňat jsem obětoval(?)],

110 [posvátné] oltáře z rákosu zbudoval.
Tádal jsem se [velkých] bohů,
Ištary, [Baby, Zababy, Annunitum,]
Nabúa, [Šamaše - hrdiny.]
Věštcí [takto mi pravili:]

115 "Jestliže ...
... jest ...
... dopadne na ni."

Sekera prolila [krev ...
... krev vyšla.

120 Z nich dvanáct vojáků mi uprchlo ...
Já jsem je pronásledoval, velmi jsem spěchal.
Vojáky ty jsem dostihl,
vojáky ty jsem přivedl zpět.
Takto jsem k sobě pravil, [toto jsem řekl:]
125 "Bez věštby trest ... neuložím."
Jehně jsem kvůli nim obětoval,
pokyn(?) velkých bohů (mi) pro ně [nařídil] milost.

Posvátná hvězda Dilbad z nebes pravila takto,
Narám-Sínovi, synovi Šarru-kéna:

Dynastie z Akkadu

- 130 "Přestaň, kočovné sémě nenič!
V budoucích dnech je Enlil zlému vystaví,
na rozhněvané Enlilovo srdce čekají.
Vojáci tito(!) město vyvraždí, sežehnou, obklíčí sídla,
krev města prolíjí. Zmenší se výtěžek země a úroda palem,
- 135 vojáci tito(!) město zahubí(!).
Město městu, dům domu bude nepřítelem,
otec [synu, bratr] bratru,
muž muži, druh přáteli,
vzájemně si pravdu říkat nebudou.
- 140 Lidé se naučí lhát, cizí ...
Nepřítel tento město vyhubí(!),
tohoto města se město nepřátelské zmocní.
Za jednu minu stříbra bude (jen) míra obilí,
nebude(!) v zemi silného krále, jenž by měl ..."
- 145 Přenechal jsem je velkým bohům, aby (je) zhubili(?),
nevztáhl jsem na ně ruce své, abych je zabil.
- Kdokoli jsi, ať vládce, panovník či někdo jiný,
jehož bohové povolali (a) královský úřad zastává,
schránku s tabulkou jsem ti zhotovil, stélu jsem pro tebe
napsal,
- 150 ve (městě) Kúta, v (chrámu) Emeslam,
ve svatyni Nergalově pro tebe jsem ji zanechal.
Pohlédni na onu stélu,
slyš její slova!
Nebuď zmaten, popleten,
- 155 neboj se, nechvěj,
pevně stůj!
V klíně ženy své se čiň,
pečlivě zbuduj své hradby,
naplň vodou příkopy kolem,
- 160 své truhly, zrno(!?), stříbro, majetek (a) jmění
odvez do pevnosti!
Zbraně své svaž, postav (je) do kouta.
Mírní svou bojovnost, opatruj se!
Nechť (kdokoli) toulá se zemí tvou, netáhni proti němu,
- 165 nechť ... dobytek, nestřetávej se s ním,
nechť sní maso ...

Dynastie z Akkadu

- nechť vztyčí(?) ...
Buď pokorný, buď poslušný,
"ano, pane můj", jim odpovídej!
170 Nepřátelství jim laskavostí odplácej,
laskavost dary a plněním přání.
Před nimi se nepředváděj!
Nechť moudří písaři nahlas přečtou tvou stélu!
- 175 Ty, jenž jsi spatřil mou stélu a sebe jsi ostříhal,
ty, jenž jsi mi žehnal, nechť tobě potomek žehná!